

בש"פ 8822/17 - מדינת ישראל נגד אשרף טחימר

בבית המשפט העליון

בש"פ 8822/17

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: אשרף טחימר

בקשה (רביעית) להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בכסלו התשע"ח (21.11.17)

בשם המבקשת: עו"ד מריה ציבלין
בשם המשיב: עו"ד סיגל עפרוני

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 27.11.2017 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 5551-06-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

נגד המשיב הוגש ביום 2.6.2016 כתב אישום המייחס לו עבירה של רצח בכוונה תחילה. נאמר בכתב האישום כי רצח את שכנתו בתאריך 1.5.2016 סמוך לשעה 2:20 לפנות בוקר, כאשר ארבעת ילדיה בבית, אחד מהם ישן לצידה. בנוסף מיוחסות לו עבירות של תקיפת קטין הגורמות חבלה חמורה, פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. באת-כוח המשיב הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה הגם שטענה לעניין עוצמתן של הראיות. המסוכנות ברורה, וביום 3.8.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

מאז הוגשו שלוש בקשות להארכת מעצר והבקשה שלפניי היא בקשה רביעית במספר. הארכה ראשונה הייתה בהסכמה (בש"פ 1536/17, השופט ח' מלצר); ולשתי בקשות הארכה נוספות נעתר בית המשפט בהחלטות מנומקות, בעיקר לנוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב והמסוכנות הנלווית להן ובהינתן עברו הפלילי המכביד (בש"פ 4078/17, השופט י' עמית; בש"פ 6687/17, השופט ד' מינץ).

בבקשה שלפניי חזרה באת כוח המדינה והדגישה את מסוכנותו הרבה של המשיב, וכן את עברו הפלילי המכביד. באשר לקצב התנהלות ההליכים ציינה כי זה מכבר התנהלו 18 ישיבות הוכחות ונשמעו 22 עדים, וכי נכון להיום קבועות עוד 5 ישיבות הוכחות, אחת מהן מחר, והאחרות בחודשים ינואר ופברואר 2018. להערכת הפרקליטה המלווה את התיק, יידרשו עוד כ-7 ישיבות הוכחות לסיום פרשת התביעה בנוסף לאלה הקבועות. באת-כוח המשיב מצידה מתנגדת לבקשה כאשר התנגדותה בעיקרה נשענת על כפירתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו ובחולשת החומר הראייתי לטענתה.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. בהינתן חומרת העבירות המיוחסות למשיב ועברו המכביד עד מאד, 35 הרשעות קודמות שבגין חלקן ריצה תקופות מאסר ממושכות, מסוכנותו אינה צריכה ראיה. אשר לטענות באת-כוח המשיב לעניין עצמת הראיות, כל אותן תהיות שמעלה המשיב נבחנו עוד בעת שבית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד תום ההליכים, ומעבר לכך לא כאן האכסניה להידרש לדברים. עם זאת, לעניין התשתית הראייתית לכאורית, אחזור על דברים שנאמרו בעניינו של המשיב זה מכבר בהחלטה שבה נדחה ערר שהגיש על דחיית בקשתו לעיון חוזר במעצרו עד תום ההליכים:

"החומר הראייתי כולל, בין היתר, עדות של ארבעת ילדיה של המנוחה שזיהו את העורר (המשיב - ע'ב'); שכן שגם הוא זיהה את העורר בזמן אמת; נעליו של העורר שנמצאו בבית המנוחה; דברי העורר לחברתו בליל האירוע; והעובדה כי העורר מוכר כפורץ וגנב מדופלם, כפי שהוא מעיד על עצמו בפני חוקריו וכפי שעולה מחומר הראיות". (בש"פ 8293/17, השופט י' עמית).

המשפט בעיצומו ולעת הזאת לא ניתן לומר שנקודת האיזון בין הפגיעה בחירות הנאשם לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור מטה את הכף לטובת המשיב. סופו של דבר, וכפי שאמרתי בראשית, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 27.11.2017 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 5551-06-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' בכסלו התשע"ח (21.11.2017).

ש ו פ ט ת
